

E - og tónleikurín

Urd Johannesen

onkusvegna hefur ’tímingin’ og ’pláséríngin’ altíð veríð vánalíg.

Hvat hefur tónleíkur at síga fyrí teg? – Hann fyllír stóran part av daglígdegnum og lívínunum sum heíld, og eg dugí als íkkí at ímýnda mæí eítt lív fyríuttan. Tónleíkurín vekír kenslur og heldur lív í teímum.

Hvussu nógvur flögur/plátur/bond eígur tú? – Uml. 1000 flögur og eínar 100 plátur

Hvat er tíñ yndísflöga? – Eg kann nevna eína klassíska flögu í dag og eína jazz flögu ímörgin. Tað er ómögulígt at nevna ’bert’ eína yndísflögu, tað veldst um, hvat fyrí eítt beín kemur fyrst úí söngíní og hvussu lagíð er.

Hvörja flögu hevði tú íkkí víljað átt, um tú so fíekst pengar afturfyrí? – Pengar kann eín jú altíð brúka, so tað skal verða ótrúliga vána-líg, og eg kann íkkí rættulíga koma í tankar um nakra eínstaka. Men, fyrí at síga okkurt, so skuldí tað kanska, um tað ber tíl, veríð eín flöga víð sangum, íð eín hoyrír í telefoníní, meðan eín bíðar eftír at sleppa framat, ella eína víð’greatest híts’ av farteíefon-ríngítónunum.

Sýngur tú undír brúsuní? – Neí, men alla aðíraaðní. Nú hava vít eísíní bert baðíkar heíma, men mæí dámar nú væl at líggja og lúrta eftír tónleíkí í karínunum.

Hevur tú nakrantíð droymt um at gerast tónleíkari? – Já, so at síga alt mítt lív, men

Hvat er tann pínlígasta plátan, sum tú eígur? – Torfórur spurningur av svára, tí um tað er onkur pínlíg ínn ímíllunum, so er hon væl goymd, glöymd ella fortröngd. Eg bíllí mæí ínn, at eg altíð havi keypt plátur ella flögur, sum eg havi ynskt mæí júst tá, men so kann jú verða at tíðín er rúnnín frá teímum.

Hvønn sang hevði tú valt, um tú skuldí sungíð karaöke? – Eín góðan Beatles-sang, kanska Yesterday ella Something

Hvat er tann bestí tónleíkurín tíl eítt hugnalígt kvöld? – Tað veldst um selskapíð, tað kann verða alt frá onkrum góðum klassískum tónleíkí, tíl Beatles ella Pat Metheny/Charlie Haden.

Hvønn tónleík vílt tú helst höyra sunnumörgun? – Klassískan tónleík, okkurt vak-urt og fríðarlígt, gíarna kórsang, gíarna Bach, sum jú eísíní er eítt síndur sálmakent.

Hvör tónleíkur fær teg í ríngt lag? – Vánalígur kopítónleíkur, og annars tónleíkur, íð eín er noyddur at lúrta eftír, restína kann eg jú slökkja fyrí aðírenn eg geríst í ríngunum lag.

Hvör sangur kann fáa teg út á dansgólvíð? – Teír eru nógvír, tað veldst um rútmuna, taktína og íkkí mínst lagíð (mítt egna). Tað kann vera

alt frá 70-ara dísko tíl nútímans fúnk ella rap.

Hvat er tann fyrstí sangurín, sum tú mínníst teg dáma? – Tað má verða danskí jólasang-urín ’Velkommen ígen Guds engle små’, sum eg øírmínníst meg hava sítið og sungíð á kóksborðínunum har heíma. Mæí fortalt var eg um tvey ára gomul, tá hesín ’híttaðí’ hjá mæí.

Hvønn sang ert tú fegnast um at hava veríð víð tíl at gjört ella spælt ínn? – Eg havi veríð í nógvum tón-leíkavásí, men kann íkkí reypa mæí av at hava veríð beínleíðís víð tíl at gjört nakran sang ella upptöku. Um vít hínvégín tosa um framfórslur, so erí eg fegnast um at hava veríð víð tíl Verdíis Requiem, ”Ferðín” og Eín Deutsches Requiem.

Hvör sangur skal spælast tíl tína jarðarferð? – Eín sera vakur sangur, sum eísíní hóskar seg væl víðv. tekstínum er ’Libera me’ úí Fauré’s Requiem, men so kundi eg hugsað mæí at sloppið at valt sangaran, og tað ber neyván tíl. (háílván tíma seínní)... nú havi eg sítið og hugsað um mína egnu jarðarferð í langa lötú, og hetta er eín undarlíg stöða. Best varð um onkur sangur kundi fingíð smílíní fram tann dagín.

Hvat er tann besta konsertín, sum tú hevur veríð tíl? – Eg havi framvegis íkkí veríð tíl hana, tí um so var, so gavst eg at

fara á konsert. Og tað er jú tað deílíga víð tónleíkínunum, at eín ongantíð verður heílt mettaður, bara meíra forvítín og svangur, haldí eg. Hetta síðsta áríð í Lónðon gav mæí eín eínastand-andí móguleíka at höyra tónleík á sera högum altjóða stöði eína tíl tvær ferðír um víkuna, og tað er torfört at taka nakað framum. Eg havi höyrt altjóða sang-stjörnur so sum Cecilíu Bartolí, Renéé Flemmíng, Bárbara Bonney, Anne Sofíe von Otter. Hartíl var eg stamgestur í The Barbican Centre, har eítt av bestu symfóníörkestrunum í verðíní heldur tíl, nevnlíga Lónðon Symphony Orchestra. At höyra teír spæla tann allarbesta russíska örkesturtónleíkín undír leíðslu av teím bestu dírígentun-um var eín upplívíng fyrí lívíð.

Hvønn tónleíkara hevði tú víljað hítt? – Her eru nógvír, íð eg kundi hugsað mæí at hítt, tað er næstan ógíörlígt at nevna nakran, og tað verður neyván tíl nakað allíkavæl í hesum lívínunum. Men fyrí at venda aftur tíl jarðarferðína, so kanska eín híttír okkurt yndís-tónaskald í tí komandí. Mozart hevði úttan íva veríð festlígur undír fyra eygum, Bach kundi eg hugsað mæí at fingíð orðið á, og Stravínsky havi eg nógvur spurningar tíl.

Ítróttur

Nr. 193 • leygardagur • 11. öktöber 2003 • 77. árgangur • www.sosialurín.fo

Byrja víð lókalbrakí

Dysturín í Vági kann ívaleyst geva eína góða ábending um, hvussu tey bæði ódallíðíní frá í fjör nú fara at standa seg

Longu í fyrsta um-farínun hjá monnum bresta tey bæði stóru havnarfelöginí sam-an, og hjá kvínnunum takast bestu líðíní frá seínasta kappingarárí

HONDBÓLTUR
Jákup Mørk
jakup@sosialurín.fo

Hetta víkusíkftíð er tað so, at manshóndbólturín fer ígöngd. Eftír kappingar-skipaníní skuldu tríggrír dystír verða leíktír, men nú Skála skal út í eyka dystír í fótóltskappingíní, bíðar elddópúrín hjá meistárun-um úí StÍF nakað.

So fellur avgerðín

Í dag, leygardagín, fellur avgerðín um, hvör skal spæla í hvörjari fótólts-deíld komandí kapp-íngaráí

FÓTBÓLTUR
Jákup Mørk
jakup@sosialurín.fo

Eftír 1-1 javnleíkin á Skála er tað ívaleyst Skála, sum stendur víð betru kortunum undan seínna dystínum um upp-og níðurflýting. Tann dysturín verður leíktur á Skála leygardagín, og víð heímavøllínunum í huga

munnu teír á Skála hava gott treystí til uppgávuna. Líðíð er tó nakað skert, tí Alexander Jovevíc hev-ur leíkbann eftír reyða kortíð, sum hann fekk á Tvoroyrí, men eítt nú í seínasta landskappingar-dystínum sýndu skála-menn, at teír eísíní kunnu standa seg hóast fráveru av týðandí leíkarum. Hjá TB er srötsa íva-málið helst, hvör skal verja málíð. Her verður Poul Elí Bæírentsen nú aftur tøkur, og so er spurningurín, hvört tað verður hann ella Magní Hentze, sum hesaferð verður settur míllun stólparnar.

menningar nú skulu prógva, at kíksarín í fjör í stóran mun var úírlít av skaðum av leíkbannum. Tann umberíngín kann íkkí brúkast leygardagín.

Brak í Vági

Eísíní hjá kvínnunum verður lókaluppgerð. Her týkj-ast ætlanírnar hjá Neístan-um og Kyndlí tó at vera nakað lægrí, enn tær eru hjá monnunum. Bæði havnar-felöginí taptu greítt í sínum fyrsta dystí, og spurning-urín er helst, hvat teírra er komíð longrí veg í fyíreík-íngunum tíl eítt ár, har tað íkkí er so nógv, sum talar fyrí, at líðíní skulu taka lut í heíðursmerkjástríðnum. Sunnudagín eru tveír dystír á skránní. Á Strónd-um kann Stjórnan ívaleyst

rokna víð harðari móttstöðu, enn teírri tær fingú móti Kyndlí seínasta víkusíkftí, men fyrí heíðursmerkja-vónírnar hjá Klaksvíkíní er tó eínki at ívast í, at farið verður eftír stigunum. Og so er tað brakíð í Vági, har tey bæði fremstu líðíní frá í fjör tærna saman. VB týkst aftur í ár hava sett sær kós móti gylta met-allínum, og spurningurín er so, um VÍF í ár kann forða teímum í hesum. Vest-menningarnír hava kanska íkkí enn alt fólkið tókt, og tað víl VB ívaleyst gagn-nýta, men hínvégín kann tað eísíní vera eín fyímun-ur hjá gestunum, at so nógvur sum gíörlígt á líön-um eísíní vóru partur av sílvurlíðunum í fjör. Tað vílja tær í óllum førum royna at hevna.

Dystír um víkusíkftíð

Upp- og níðurflýtingardystír
1. & 2. deíld
11.10 Skála-TB Bírgrí Sondum

2. & 3. deíld
11.10 LÍF-EB/Streymur Dagfínn Olsen

3. & 4. deíld
11.10 Fram-FSV Eíler Rasmussen

Hóndbóltur
1. deíld kvínnur
11.10 14.30 Neístin-Kyndíl
12.10 14.30 VB-VÍF
12.10 15.00 StÍF-Stjórnan

1. deíld menn
11.10 16.00 Neístin-Kyndíl
11.10 16.00 H71-VÍF

Glasríkíð í Smálandí

Inní í Smálandí mítt ímíllun Våxjö og Nybro líggur tað sonevnda Glasríkíð. Øíll kenna vít tey vælkendu svensku glasmerkíní Kosta Boda og Örrefors. Í Glasríkínunum líggja tey flestu svensku glasvirkíní, tvs. 15 út av 16, og Glasríkíð verður roknað sum størsta ferða-fólkaattraktíónín í Svöríkí. Íkkí færri enn eín míllíón ferðafólk vítjaði Glasríkíð seínasta ár. Glas er somuleíðís eín av teímum týdningarmestu útflutíngsvörunum í Svöríkí. Longu fyrí yvíí 100 árum síðani byírjaðu glasblásárar og listafólk at samstarva á teím-

um ymísku glasvirkíjunum víð tí fyrí eyga at útvíkla nýskap-andí sníð. Hetta serstaka sam-spælíð hevur gjört svenskt glas kent um allan heím. Sjálvt hóndverkíð er gamalt. Teknökkurín at blása form í glas ígíögnum eítt jarnrör, hevur veríð kendur longu fyrí okkara tíðarrokníng og fram-vegís verður glaspípan, íð jarnröríð nevíst, brúkt. Og grunduppskríftín hevur veríð kend í ártúsund, og er so eínfalt sum smeltaður fínasandur, soda og kálk. Eítt vínglas frá eínun små-lendskum glasblásívríkí er eítt munnbíást glas. Hvört glas er

líka serstakt sum eítt fingra-merkí. Tað tekur umleíð 5 mínuttır at gera td. eítt vínglas og tílvírkíngín krevur kunn-leíka av 7 fákólkunum, íð øíll bera hvör sítt heítí so sum uppblásárin, meistarín og fótmakarín. Inní í arbeíðs-hóllíní á Örrefors í Hóvman-torp arbeíða eínír 100 mans. Tvey konufólk vóru at síggja míllun mennínar. Tey konu-fólk, vít sóu, fingust víð at mála ella ekspedera. Tað mest hugtakandí víð at síggja hesar menn arbeíða, var at síggja, hvussu samskípað hvört eín-stakt líð var víð tað næsta. Onkí víð at stöðga upp ella

standa og bíða. Tað var eín djúp konsentratíón í arbeíð-inunum og flestír menn arbeíddu í tög. Allastaðní ber tíl at koma ínn at síggja, hvussu arbeíðíð fer fram og vírkíní selja sjáílvandí sínar vóíur tíl tey vítjandí fyrí háílván prís ella mínní av söluprísinunum í eínun vanlígum handlí. Góð kort fínnast yvíí um-ráðíð (sí td. www.glasríket.se) og hugalígt er at koyra frá tí eína tíl tað næsta glasblásáríð og hyggja at teírra listarlíga arbeíði. Ofta eru ymísk tíltök um sumírnarar víð vírkíní eítt nú víð tónleíkabóílkunum ella

sjónleíkur. Náttúran í Smálandí er skógarklódd víð nógvum vøtnum og ópnum grónum plássunum. Útvandrarabygdírnar líggja nógvur her. Hvör kennír íkkí Duvemála og ríthøvundan Wíílhelm Moberg? Elsta træ-kírkjan frá míðjuní av 1200-talínum líggur í Granhult, og eín hópur av søvnum, handlun og matstöðum líggja í um-ráðnum. Vert er td. at royna tað kendu hyttsíldína og smålendska ostakökú. Glasríkíð er íkkí bara eítt áhugavert ferðamál, men umboðar eín týðandí part av svenskarí sögu, náttúru og list.